

S. FERTIG, CZ. KASZUBKIEWICZ
and W. WASIUKIEWICZ

THE ENZOOTIC DEGENERATION OF MUSCLES AND MONILLIASIS OF LUNGS IN THE KENT LAMBS

Summary

An illness of a large number of Kent lambs was described. The main symptoms were: the degeneration of heart and the striated muscles and purulent-necrotic pneumonia. Only young lambs and those born in winter season were affected. The mortality among these lambs was 60 per cent. The following

clinical symptoms were observed: dyspnoea, cough, loss of appetite, bronchial sounds and rapid pulse. Administration of vitamins, antibiotics, calcium preparations and cardiacs was not effective. The disease subsided spontaneously in May. On the basis of investigations it was found out, that the pathological lesions detected in heart and striated muscles correspond to the disease known as „enzootic degeneration of muscles“. The necrotic lesions found in lungs were caused by *Monilia Guilliermondi*. These organism were recognised both microscopically and culturally. It is believed, that the direct causes of disease were the weakening of the immunity of the lambs due to the primary illness (i. e. enzootic degeneration of muscles) and the unfavourable environmental conditions (winter season). The source of infection was probably the fodder contaminated with fungi.

B. SIELICKA, M. KUPROWSKI

Przypadek różycy u norki

Z Zakładu Mikrobiologii Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu.

Kierownik: Doc. dr A. SKURSKI

Z Zakładu Anatomii Patologicznej Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu.

Kierownik: Prof. dr A. ZAKRZEWSKI

Różycy zwierząt domowych i dziko żyjących była już niejednokrotnie przez licznych autorów szeroko omawiana. Według *Basseta*, *Jan-kowskiego* i *Zakrzewskiego* włoskowiec różycy (*Erysipelothrix suis*) jako względny pasożyt jest często spotykany w otoczeniu poza organizmem zwierzęcia, przy sprzyjających warunkach może spowodować schorzenie u gatunkowo różnych zwierząt. Wymienieni autorzy nie uwzględniają podziału zwierząt na wrażliwe i odporne względem zarazka. Ich zdaniem zwierzęta są względnie niewrażliwe na zakażenie włoskowcem różycy, natomiast wszelkie zaburzenie równowagi biologicznej i nieodpowiednie warunki utrzymania sprzyjają wystąpieniu schorzenia. Jak wiadomo różycy u zwierząt pojawia się raczej sporadycznie, a charakter enzoozji przybiera tylko u zwierząt hodowanych w większych skupiskach, ale wówczas nie wszystkie zwierzęta chorują. Różycy u mięsożernych ze względu na niecharakterystyczne objawy kliniczne i nie dające pewnego rozpoznania zmiany pośmiertne, należy do przypadków rzadziej diagnozowanych i dlatego różycy u norek uchodzi uwadze.

Kierunkiem użytkowości rozwijającej się u nas w kraju hodowli norek (*Lutreola lutreola*) jest produkcja futer. Błędy popełnione w żywieniu i pielęgnowaniu zwierząt futerkowych sprzyjają między innymi wystąpieniu schorzeń zakaźnych. Ze względu na brak w dostępnej literaturze wzmianki o różycy norek, wydaje się celowe przedstawienie przypadku tego schorzenia zdiagnozowanego w Zakładzie Mikrobiologii.

Z Zakładu Anatomii Patologicznej W.S.R. we Wrocławiu przysłano do badania bakteriologicznego narządy wewnętrzne jednej z trzech padłych norek pochodzących od prywatnego hodowcy. Z załączonego pisma wynikało, że zwie-

rzęta te zakupiono przed kilkunastu dniami w innej fermie. W czasie transportu jedna norka padła, a dalsze cztery padły w odstępach kilkunastu dni u nowego nabywcy. Przed padnięciem właściciel zaobserwował u norki osowiałość, małą ruchliwość, brak apetytu oraz bezwład kończyn tylnych. Na sekcji stwierdzono u trzech norek mięsiste zwyrodnienie wątroby, przekrwienie błony śluzowej żołądka i jelit cienkich. Płuca ciemnoróżowe, zastoinowo przekrwione, w obu płatach podstawowych szczególnie wzdłuż obłego brzegu przykręgosłupowego nieliczne białawe ogniska wielkości łebka szpilki. Histologiczne badanie mięsiska z tych miejsc wykazało ogniskową pęcherzykową rozedmę. Zmiany pośmiertne były więc nietypowe i na ich podstawie nie można było ustalić przyczyny padnięcia.

Przeprowadzono badanie bakteriologiczne wymienionych narządów. W preparatach mikroskopowych sporządzonych ze skrzepu krwi z serca norki stwierdzono obecność gramododatnich drobnoustrojów wyłącznie w postaci długich nici układających się w zbite kłębki. Natomiast kolonie na agarze były typowe dla formy S włoskowców różycy, a w preparatach z kolonii gramododatnie drobnoustroje układające się w krótkie i dłuższe nici. W 12 i 24 godzinnej hodowli bulionowej brak ruchu. Myszkki białe zaszczerpione podskórnym rozcierem skrzepu i wyosobnionym szczepem padły po trzech dniach ze zmianami typowymi dla różycy. W preparatach z krwi i narządów wewnętrznych myszek typowe krótkie gramododatnie włoskowce. Wyizolowany szczep okazał się niechorobotwórczy dla świnek morskich przy czterotygodniowej obserwacji — co wyklucza go z grupy *Listeria*. Z kolei dla zidentyfikowania wyosobnionego szczepu przeprowadzono próby biochemiczne

porównując dane z dwoma standartowymi szczepami włoskowca różycy. Szczep wyosobniony z norki wykazywał identyczną aktywność biochemiczną jak typowe szczepy włoskowca różycy a mianowicie: brak ruchu i brak zdolności wytwarzania indolu jak również fermentacji dulcytu, maltozy, mannitu, rhamnozy, rafinozy i sacharozy. Natomiast fermentowane były: glukoza, laktoza, fruktoza i dextroza. Szczep wytwarzał H₂S. Wyosobniony szczep ulegał zlepianiu w aglutynacji szkiełkowej pod wpływem odpornościowej przeciwróżycowej surowicy BOWET.

Opisany przypadek zakażenia wywołany był przez włoskowca różycy świń.

Źródłem zakażenia się norki mogły być zwierzęta chore na różycę i nosiciele, wydalając z moczem i kałem zarazki i zakażając najbliższe otoczenie, w którym włoskowce długo przebywają a nawet rozmnażają się. Do zakażenia dojść mogło drogą przewodu pokarmowego lub przez skórę, stąd ewentualność przeniesienia włoskowców przez owady kłujące i muchy. Najbardziej prawdopodobnym było zdaje się zakażenie różycą przez żywienie norek mięsem i odpadkami mięsnymi jak krew lub narządy mięsne, pochodzące od świń chorych na różycę. Również na podkreślenie zasługuje fakt stwierdzenia przez *Wyszelskiego, Wellmana i Węgrzynowicza* biernego nosicielstwa włoskowców różycy

cy u ryb zarówno morskich jak i słodkowodnych. Ryby które w okolicach nadmorskich stanowią podstawowe pożywienie dla norek mogą u nich wywołać różycę przy działaniu czynników osłabiających naturalną odporność, jak wyczerpanie fizyczne, cięża lub uprzednie podanie niestosownej drażniącej karmy.

Piśmiennictwo

1) Basset J.: Bull. de L'Academie Vet. 1949, Nr 7. 2) Janowski H.: Medycyna Weterynaryjna 1953, Nr 12. 3) Wellman G.: ABK Fischerei 1950/3. 4) Węgrzynowicz R.: Medycyna Weterynaryjna 1950, Nr 10. 5) Wyszelski S.: Szczegółowa Epizocjologia, Moskwa 1949. 6) Zakrzewski A.: Medycyna Weterynaryjna 1957, Nr 10.

Б. СЕЛИЦКА, М КУПРОВСКИ

СЛУЧАЙ РОЖИ СВИНЕЙ У НОРКИ

Авторы вырастили из одной из 3 павших норок (*Lutreola lutreola*) палочку рожки свиней; заражение этим микробом было причиной смерти животных.

B. SIELICKA and M. KUPROWSKI

A CASE OF ERYSIPELAS IN MINK (LUTREOLA LUTREOLA).

Summary

Erysipelothrix rhusiopathiae was isolated from one of three dead minks. The death of these animals was caused by infection with the above-mentioned organism.

HIGIENA ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH

ZBIGNIEW GAUGUSCH

Aktualne problemy mikrobiologii mięsa, w związku z weterynaryjną ochroną zdrowia publicznego*)

Z Zakładu Badania Produktów Zwierzęcych I. Wet. w Puławach
Kierownik: Doc. dr Z. GAUGUSCH

Mikrobiologia mięsa, a zwłaszcza przetworów mięsnych jest jednym z młodszych kierunków nauki o drobnoustrojach. Na kształtowanie się tego kierunku złożyło się wiele czynników, między innymi szereg odkryć zapoczątkowanych w roku 1876 przez *Bolingera*. Jednakże właściwy rozkwit nauki o mięsie i przetworach mięsnych przypada dopiero na pierwsze dziesięciolecie naszego stulecia. W okresie tym powstają przy większych rzeźniach pierwsze laboratoria miesoznawczo-bakteriologiczne; mają one początkowo charakter prawie wyłącznie epizootologiczny, w pewnym jednak sensie chronią konsumenta przed dopuszczaniem do obrotu handlowego mięsa zakażonego drobnoustrojami bipatogennymi.

Mówiąc o mikroflorze mięsa i jego przetworów należy przede wszystkim zaznaczyć, że mięso służące do spożycia bezpośredniego, lub też jako surowiec produkcyjny, tylko w bardzo nieznacznej części podlega badaniu bakteriologicznemu, w zasadzie bowiem podstawą oceny przydatności do spożycia jest wynik badania organoleptycznego. Wyjaśnia tę sytuację zarządowej kontroli przytoczony w streszczeniu.

Zwierzęta rzeźne w punktach skupu, podlegają badaniom lekarsko-weterynaryjnym, które mają na celu eliminowanie od obrotu i nie dopuszczenie do transportu zwierząt chorych. Przede wszystkim jednak badanie to ma na celu uniemożliwienie rozprzestrzeniania się szer. gu epizootii zwierzęcych. Zaopatrzone w świadectwa pochodzenia zwierzęta, transportuje się do punktów ubojowych, gdzie ponownie poddaje się oględzinom lekarsko-weterynaryjnym i pozosta-

*) Streszczenie referatu wygłoszonego na Zjeździe Pol. Tow. Mikrob. w Łodzi, w dn. 25.X.1957 i Konferencji Sekcji IV PTNW Oddział w Gdańsku, w dn. 14.XII.1957 r.